

۱۳۹۱/۰۵/۲۴

حجت‌الاسلام و المسلمین صدیقی

فصل جهش‌ها

حجت‌الاسلام و المسلمین کاظم صدیقی «افزایش الهامات الهی» و «اصلاح آسیب‌های جامعه» را از آثار و برکات تقوای جمعی و اجتماعی می‌داند. تبیین ایشان از این امر را در ادامه بخوانید:

معنویت برای انسان آرامش می‌آورد، اما علاوه بر آن، شجاعت و شهامت و جسارت در حرکت جهشی نیز پیش می‌آورد. آنچه که امروز ملت ما در مسأله‌ی هسته‌ای به دست آورده و پیشرفت‌هایی که در مسائل پزشکی و درمانی داشته و انواع دیگری از حرکت‌های جهشی علمی-صنعتی که در آن‌ها موفق بوده است، مبدأش توکل و اعتماد به نفس بوده است. این رمق و باور را دنیا در اثر تزریق بی‌دینی از ما گرفته بود، اما چون متدین شدیم و اعتماد به خدا کردیم، گفتیم: «ما می‌توانیم!» معنویت آمد و اعتماد به نفس و توکل را برای ما آورد. با توکل جرأت کردیم در برابر گرگ‌های خطرناک دنیا قدم برداریم و خودمان را در مسیر خودکفایی قرار دهیم.

قرآن کریم در این رابطه فرموده است: «وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَ اتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ» اگر مردم جامعه‌ای ایمان و تقوا داشته باشند، این دو کلیدهایی است که هم درهای برکت آسمان را باز می‌کند و هم زمین به آن‌ها برکت می‌رساند. این وعده‌ی صریح قرآن کریم است: جامعه‌ای که با تقوا و ایمان تجهیز شده است، درهای آسمان یعنی ریزش باران و الهامات الهی نیز گشوده می‌شود، چون تمام علوم بشری از مبدأیی الهام می‌گیرند. جرقه‌ای که در قلب و ذهن می‌زند - که مثلاً درمان فلان بیماری باید فلان دارو باشد - الهام است. اگر جامعه ایمانی بود، از این جهش‌ها فراوان خواهد داشت. از این جرقه‌های ایمانی که راه‌های رفع آسیب‌ها را بتوان از آن به دست آورد، بیشتر می‌شود. هم الهامات از بالا بیشتر می‌شود و باران‌ها بموقع می‌آید و هم برکات زمین رو می‌شود.

چون این قرآن شفاست و این سفره‌ی درمان و دارالشفا در ماه مبارک رمضان تأسیس شده، اگر بیمارها از ظرفیت این ماه استفاده کنند، هم بیماری اقتصادی، هم بیماری اجتماعی، هم بیماری سیاسی و هم بیماری اخلاقی‌شان درمان می‌شود.

یکی از مصادیق برکت زمین این است که مبتلا به حکومت ستمگران و ویژه‌خواران و باندبازان نشود. بنابراین حکومت اسلامی از مصادیق برکات ارض است. خدای متعال به جامعه‌ای که درست حرکت می‌کند و تقوا دارد، ولی و سرپرست خوب می‌دهد، مسئولین معتدلی می‌دهد. یکی از مصادیق روشن‌تر هم رویش بهنگام زمین است. آدم می‌تواند زمین‌های شوره‌زار را با عملیاتی حاصل‌خیز کند. انسان در عمران و آبادی زمین رشد پیدا می‌کند. بنابراین جامعه چنان است که: «کَمَا تَكُونُونَ يَوْمَی عَلَیْكُمْ»^۲ هرطور که شما بودید، حکومتتان نیز تبلور و عکس‌العمل عمل خود

شماست. اگر شما خوب شوید، مسئولان‌تان هم خوب هستند. اگر شما بد شوید، به مسئولان و مأمور بد مبتلا می‌شوید.

✦ رشد جهشی مؤمنان در ماه رمضان

ماه مبارک رمضان یک کلاس فشرده است. انسان‌ها در این ماه زمینه‌ی بهتری دارند برای خودسازی، برای ارتباط با خدا، برای مناجات و خلوت، برای درس‌شناسی و برای گرفتن درمان‌ها از کتابی که به عنوان نسخه معرفی شده است: «و نزل من القرآن ما هو شفاء و رحمه للمؤمنین و لا یزید الظالمین إلا خساراً»^۲ چون این قرآن شفاست و این سفره‌ی درمان و دارالشفای در ماه مبارک رمضان تأسیس شده، اگر بیمارها از ظرفیت این ماه استفاده کنند، هم بیماری اقتصادی، هم بیماری اجتماعی، هم بیماری سیاسی و هم بیماری اخلاقی‌شان قطعاً درمان می‌شود. در یک شب به اندازه‌ی هزار ماه می‌توانند به‌طور جهشی حرکت کنند. این اختصاصی به مسائل اخلاقی ندارد! اگر جمعیتی الهی باشند و بخواهند در صنعت با کفار مسابقه بگذارند، می‌توانند به اندازه‌ی هزار ماه در یک شب پیش بروند. این حرکت‌های جهشی مصداق «مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا»^۳ است. مؤمن اگر بخواهد در مسیر علم قرار بگیرد، می‌تواند ده‌برابر کفار رشد کند، چون نیروی الهی و همه عالم خلقت حمایتش می‌کند. اما کافر مقابل موج عالم است. لذا حرکت او به اندازه‌ی صرف حرکت خودش اثر می‌کند و جهش ندارد.

خداوند متعال شب قدر را در ماه رمضان قرار داده و فرموده است: «لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ»^۴ این در تمام ابعاد تکاملی بشر صادق است و اختصاصی به یک جهت ندارد. انسانی که در یک عمر متعارف تا اندازه‌ی کمی می‌تواند رشد کند، در یک شب از ماه مبارک رمضان به اندازه‌ی یک عمر می‌تواند رشد داشته باشد. هزار ماه حدود هشتاد سال است، یعنی به مقدار عمر متعارف انسان‌ها. رشد ماه رمضان چنین رشدی است. خدا کند قدر بدانیم در این ماه مبارک رمضان، *إِنْ شَاءَ اللَّهُ*.

در چند روز پایانی ماه شعبان این دعا را تکرار می‌کنیم که: «اللَّهُمَّ إِنْ لَمْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنَا فِي مَا مَضَى مِنْ شَعْبَانَ فَأَغْفِرْ لَنَا فِي مَا بَقِيَ مِنْهُ»^۵ خدایا اگر در روزهایی که از ماه شعبان گذشته پاک نشده‌ایم، در روزهای باقیمانده ما را ببخش. اگر پاک وارد محضر ملک‌الملوک شویم، خزائنش را در اختیار ما قرار می‌دهد. اما اگر ناپاک وارد شدیم، خزینه را برای ما باز نمی‌کند و از سرمایه‌های خزائن عرش‌اش به ما نمی‌دهد: به طواف کعبه رفتیم به درون رهم ندادند که تو در برون چه کردی که درون خانه آیی

مؤمن اگر بخواهد در مسیر علم قرار بگیرد،

می‌تواند ده‌برابر کفار رشد کند، چون نیروی الهی و همه

عالم خلقت حمایتش می‌کند. اما کافر مقابل موج عالم

درباره‌ی قرآن می‌فرماید: «لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ»^۶ ماه رمضان نیز ماه نزول قرآن است و در آن، قرآن بر دل‌های پاک نازل می‌شود. دل‌های

است. لذا حرکت او به اندازه‌ی صرف حرکت خودش اثر می‌کند و جهش ندارد.

ناپاک محبوب هستند. ماه رمضان فرصت خوبی است؛ هم برای خودسازی و هم برای اصلاح جامعه، اصلاح اقتصاد، اصلاح ناهنجاری‌های عارض‌شده بر محیط اجتماعی و... «إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ يَثِّبَ أقدامَكُمْ»

در این ماه مبارک دو جنگ واقع شده است: جنگ خندق و جنگ بدر. باید به جنگ با همه‌ی موانع رفت و دانست که پیروزی در این راه قطعی است، زیرا نصرت الهی شامل حال کسانی است که به میدان آمده‌اند و در جریان جنگ مقاومت می‌کنند. جنگ اقتصادی کمتر از جنگ نظامی نیست. ماه مبارک رمضان ماه پیروزی است. **إِنْ شاء الله** امتّ پیاخته‌ی ما با مقاومت هدایت شده و زیر پرچم ولی فقیه به سوی حکومت امام عصر ارواح‌القاء حرکت کنند.

✦ اثر حاکمیت دین بر رشد اخلاقی

قرآن کریم فرموده است: «الَّذِينَ إِن مَكَانَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ آتَوْا الزَّكَاةَ وَ أَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ» در حکومت اسلامی بین بشر و خدا با ادای عبادت‌های پرنوری که خدا قرار داده است، مانند نماز و زکات که از عبادت‌ها و از امور معنوی است، ارتباط سالم برقرار می‌شود. زکات خلأ روحی متمکن را جبران می‌کند. بدبختی‌هایی هست که ثروتمند دارد و فقیر ندارد. ثروت، فساد و عیش و عشرت و بدبختی‌های زیادی مانند فحشا و ظلم را به دنبال می‌آورد. اما وقتی متمکن زکات می‌دهد، پاکیزه می‌شود. زکات خلأ اخلاقی را پر می‌کند. آن مقداری که متمکن به نیازمند نیاز دارد، فقیر به متمکن نیاز ندارد. زمینه‌ی فساد برای فقیر کمتر از ثروتمند است.

بنابراین نماز و زکات را خدای متعال برای رشد اخلاقی جامعه قرار داده است. در کنار این امر به معروف و نهی از منکر هست. امر به معروف و نهی از منکر بدون حکومت اسلامی شوخی بیش نیست. مؤمن باید قدرت داشته باشد. به حرف ضعیف که کسی گوش نمی‌دهد. اگر آن صلابت و معنویت را که در رأس هرم حکومت اسلامی هست و ولی امر دارد، بدنه‌ی دولت و مجلس و قوه‌ی قضاییه نیز با آن هماهنگی داشته باشند، یقیناً امر به معروف صورت عملی و راهبردی پیدا می‌کند. مجلس برای مقابله با فساد قانون تصویب می‌کند و دولت قدرت مدیریت قانون را اعمال می‌کند. اگر مدیران جامعه همین الان به قوانین مجلس که درباره‌ی حجاب هست و به تصویب شورای نگهبان نیز رسیده پایبند باشند، مشکل حجاب حل شده است؛ ولی برخی مدیران و قاضیان در برخورد با مفاسد اجتماعی به آن شدت که درباره‌ی مفاسد اقتصادی کلان حساسیت هست - و در برابر هر مفسدی با هر قدرتی قانون را می‌توانیم اجرا کنیم - حساسیت لازم را نشان نمی‌دهند.

متأسفانه مسئولین اجرایی و مأمورین قضایی در برابر برخی تخلفات جامعه برخورد لازم قانونی را باکفایت انجام نمی‌دهند. اگر همه‌ی این‌ها دست به دست دهند و آن نورانیت در رأس هرم در عمل مسئولان دیگر هم خودش را نشان دهد، جامعه درست می‌شود. البته هنوز هم دیر نشده است. اگر مردم دیدند وزارت‌خانه‌ها، سازمان‌ها، دانشگاه‌ها و... که حقوق‌بگیران مردم هستند و از بیت‌المال حقوق می‌گیرند، در برابر ناهنجاری‌های مختلف و در ابعاد مختلف حساسیت نشان می‌دهند، آن‌ها هم بر دین حاکمانشان می‌شوند: «النَّاسُ عَلَى دِينِ مُلُوكِهِمْ»^۱ مردم از حکومت اثر می‌پذیرند و روش حکومت را در پیش می‌گیرند. آن‌گاه مردم همه کمک می‌کنند و برای مقابله با تخلفات ریز و درشت در صحنه حضور می‌یابند؛ هم رشوه‌ها و پارتی‌بازی‌ها از بین می‌رود، هم بدحجابی‌ها و هرزگی‌ها و انواع چیزهایی که به عنوان خطر برای جامعه مطرح است.

پی‌نوشت‌ها:

۱- سوره‌ی مبارکه‌ی اعراف، آیه‌ی ۹۶: و اگر مردم شهرها ایمان آورده و به تقوا گراییده بودند، قطعاً برکاتی از آسمان و زمین برایشان می‌گشودیم.

۲- شرح شهاب‌الآخبر، ص ۲۶۰: «مَالِكُمْ أَعْمَالِكُمْ كَمَا تَكُونُونَ يَوْمَئِذٍ عَلِيمٌ؛ کارگزاران شما [نتیجه‌ی] اعمال شما هستند؛ همان گونه که هستید، بر شما حکومت می‌شود. [برگرفته از: http://www.aviny.com/News/hadis/archive_9]

۳- سوره‌ی مبارکه‌ی اسراء، آیه‌ی ۸۲: و ما آن‌چه را برای مؤمنان مایه‌ی درمان و رحمت است از قرآن نازل می‌کنیم، و [ولی] ستمگران را جز زیان نمی‌افزاید.

۴- سوره‌ی مبارکه‌ی انفاج، آیه‌ی ۱۶۰: هر کس کار نیکی بیاورد، دهب برابر آن [پاداش] خواهد داشت و هر کس کار بدی بیاورد، جز مانند آن جزا نیابد و بر آنان ستم نرود.

۵- سوره‌ی مبارکه‌ی قدر، آیه‌ی ۳

۶- عیون اخبار الرضا، جلد ۲، صفحه ۵۱ [به نقل از: <http://www.jahadi.ir/digaran>]

۷- سوره‌ی مبارکه‌ی واقعه، آیه‌ی ۷۹: که جز پاک‌شدگان بر آن دست نزنند.

۸- سوره‌ی مبارکه‌ی محمد، آیه‌ی ۷: ای کسانی که ایمان آورده‌اید، اگر الله را یاری کنید، یاری‌تان میکند و گم‌هاتان را استوار می‌سازد.

۹- از آیه ۴۱ سوره‌ی مبارکه‌ی حج: همان کسانی که چون در زمین به آنان توانایی دهیم، نماز برپا می‌دارند و زکات می‌دهند و به کارهای پسندیده وامی‌دارند و از کارهای ناپسند باز می‌دارند ...

۱۰- بحارالانوار، ج ۱۰: مردم بر دین فرمانروایان خویشند.

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله العظمی سیدعلی خامنه‌ای (مدظله‌العالی) - مؤسسه پژوهشی فرهنگی انقلاب اسلامی